

Europaudvalget

REFERAT

AF 44. EUROPAUDVALGSMØDE

Dato: Fredag den 28. september 2012
Tidspunkt: Kl. 10.00
Sted: Vær. 2-133

Til stede: Pia Adelsteen (DF) fungerende formand, Jacob Bjerregaard (S), Lone Lokindt (RV), Lisbeth Bech Poulsen (SF), Nikolaj Villumsen (EL), Lykke Friis (V), Jakob Ellemann-Jensen (V), Merete Riisager (LA), Lene Espersen (KF)

Desuden deltog: Beskæftigelsesminister Mette Frederiksen og social- og integrationsminister Karen Hækkerup

Pia Adelsteen ledede mødet.

FO **Punkt 1. Rådsmøde nr. 3188 (beskæftigelse, socialpolitik, sundhed og forbrugerbeskyttelse) den 4. oktober 2012**

Punkt 1, 4 og 6 hører under Beskæftigelsesministeriets ressort og blev forelagt af beskæftigelsesministeren.

Punkt 2 og 5 hører under Social- og Integrationsministeriets ressort og blev forelagt af social- og integrationsministeren.

Punkt 3 er delt ressort mellem Beskæftigelsesministeriet og Social- og Integrationsministeriet og blev forelagt af begge ministre.

Beskæftigelsesministeren: Jeg vil gerne give en orientering om de beskæftigelsespolitiske punkter på EPSCO-rådsmødet, som holdes den 4. oktober. Social- og integrationsministeren følger efter mig med de resterende punkter.

Alle mine punkter forelægges til orientering.

Socialministeren: Jeg skal til Luxembourg i næste uge, og jeg skal forelægge min del af dagsordenen til mødet den 4. oktober. Jeg er ansvarlig for punkt 2 og 5, mens punkt 3 er delt mellem mig og beskæftigelsesministeren.

Jeg skal i forbindelse med Punkt 2 om associationsaftalerne for så vidt angår aftalen med Tyrkiet anmode om forhandlingsmandat. De øvrige punkter er til orientering.

1. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejdstagernes eksponering for risici på grund af fysiske agenser (elektromagnetiske felter) (18. særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF) ("EMF-direktivet") (første læsning)

– (Evt.) *Generel indstilling/Information fra formandskabet*

KOM (2011) 0348

Rådsmøde 3188 – bilag 1 (samlenotat side 3)

KOM (2011) 0348 – bilag 2 (henvendelse af 25/1-12 fra Radiograf Rådet om MR-scanning)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (11) – bilag 608 (side 1553 FO, forhandlingsoplæg forelagt EEU 14/9-12)

EUU alm. del (11) – bilag 557 (side 1429, senest behandlet i EEU 14/6-12)

EUU alm. del (11) – bilag 315 (side 271, behandlet i EEU 25/11-11)

Beskæftigelsesministeren: Punkt 1 på dagsordenen vedrører det såkaldte EMF-direktiv. Jeg var her jo for kort tid siden for at tage mandat på denne sag vedrørende de elektromagnetiske felter. Den sag har vi afsluttet i fællesskab, så den vil jeg ikke dvæle meget ved. Jeg kan sagtens gøre det, og vi havde en udmærket diskussion af den forleden. Men eftersom mandatet er givet og forhandlingerne er afsluttet på ambassadørniveau, betragter jeg egentlig sagen afgjort, men vi kan sagtens tage en vending om den igen.

Det gik som forventet. Sagen er håndteret på ambassadørniveau. Det betyder, at ministrene på rådsmødet den 4. oktober kan foretage den endelige vedtagelse. Så kommer den øvrige behandling derefter.

Tak for forhandlingsoplægget.

FO 2. Associationsaftaler med

a) Albanien

b) Montenegro

c) San Marino

FO d) Tyrkiet

– (Evt.) *Politisk enighed*

KOM (2012) 0152, KOM (2012) 0156, KOM (2012) 0157,
KOM (2012) 0158

Rådsmøde 3188 – bilag 1 (samlenotat side 9)

Socialministeren: Mit første punkt er dagsordenens punkt 2, som vedrører gennemførelsen af 4 associeringsaftaler, som EU har indgået med tredjelande. Aftalerne omhandler mange ressortområder, men EPSCO-rådet beskæftiger sig selvfølgelig alene med de sociale bestemmelser.

Formandskabet har valgt at behandle de 4 forslag associeringsaftaler som ét punkt på rådsmødet den 4. oktober 2012.

De tre forslag, som vedrører San Marino, Albanien og Montenegro, forelægger jeg til orientering.

Der er den holdning i Rådet, at man lægger op til, at der skal være politisk enighed i Associeringsrådet for så vidt angår de sociale bestemmelser i aftalerne.

Danmark deltager som bekendt ikke i vedtagelsen, fordi vi har et forbehold, men vi har en positiv holdning til, at de øvrige medlemslande vedtager disse aftaler.

Det fjerde forslag, som vedrører aftalen med Tyrkiet, forelægger jeg med henblik på forhandlingsoplæg.

Jeg kan indledningsvist sige, at vi i forvejen har en bilateral socialsikringsaftale med Tyrkiet. Denne aftale omhandler også eksport af social pension. Forskellen mellem forslaget til gennemførelse af associeringsaftalen og socialsikringsaftalen er, at forslaget til gennemførelse af associeringsaftalen giver mulighed for eksport af pensionstillægget.

Det foreliggende forslag har hjemmel i traktatens artikel 48. Denne aftale er ikke forbeholdsbelagt, da den bygger på den oprindelige aftale fra 1964 mellem det daværende EF og Tyrkiet om fri bevægelighed. Denne aftale er fuldstændig på linje med den aftale, som EU har med Schweiz, og med EU-EØS aftalen, der bygger på en bagvedliggende aftale om fri bevægelighed. Når jeg siger det, er det for at understrege, at det kun er halvandet år siden, man behandlede en tilsvarende aftale.

Der er imidlertid sket det, at der er anlagt to sager ved EU-Domstolen, som skal sikre en afklaring af hjemlen for EU-Schweiz og EU-EØS aftalerne. Det er UK, som har anlagt disse sager.

Formandskabet vil – bl.a. på dansk foranledning – fremlægge en rådserklæring, hvori der gives garanti for, at gennemførelsen af aftalen med Tyrkiet først bliver påbegyndt, når retsgrundlaget er afklaret.

Som vi ser det fra regeringens side, er der tale om en fornuftig og afbalanceret tilgang.

FO Jeg vil derfor bede om mandat til, at jeg på rådsmødet den 4. oktober 2012 kan give tilslutning til forslaget, idet jeg samtidig støtter rådserklæringen om, at gennemførelsen først påbegyndes, når hjemlen er afklaret.

Merete Riisager havde noteret sig, at regeringens vurdering er, at de statsfinansielle konsekvenser af aftalen med Tyrkiet vil beløbe sig til ca. 17 mio. kr. om året. Hun bad socialministeren forklare, hvordan man var nået frem til det tal, hvor sikkert tallet var, og hvor mange borgere det drejede sig om.

Jakob Ellemann-Jensen forstod, at man ville indgå aftalen med Tyrkiet nu – selv om regeringen tidligere havde været lidt afventende af hensyn til de verserende retssager – og gik ud fra, at formålet var at afskære en lidt for bred fortolkning fra Domstolens side. Til gengæld ville vi vente med at implementere aftalen, til dommen var faldet. Han spurgte, hvad vi vil gøre, hvis afgørelsen er bredere end det, man har aftalt.

Lene Espersen forstod på socialministeren – og ville gerne have bekræftet – at man for mange år siden havde indgået en aftale med Tyrkiet, og at den indeholdt nogle brede formuleringer, som overlod et skøn til Domstolen. Derfor drejer socialministerens forhandlingsoplæg i dag sig om, at vi går ind og begynder politisk at fortolke, hvordan denne aftale skal implementeres, og simpelthen sætter nogle grænser, som ellers ville blive sat af Domstolen. Det syntes hun – i fuld respekt for, at der verserer nogle sager – var yderst fornuftigt, for det er politikerne, der skal fastlægge politikken, som Domstolen skal dømme ud fra. Derfor kan Det Konservative Folkeparti give fuld opbakning til forhandlingsoplægget.

Pia Adelsteen ville have spurgte, hvorfor man ikke afventer dommen, inden man giver mandat, men nu var der stillet spørgsmål om det, så Pia Adelsteen ville afvente svaret.

Hun ville gerne have socialministeren til at uddybe, hvad det rent juridisk betyder, at vi er folkeretligt forpligtet i forhold til aftalerne med de tre øvrige lande.

Socialministeren takkede for opbakningen til regeringens linje.

Hun svarede Merete Riisager, at det drejer sig om 563 folkepensionister og 170 førtidspensionister, og det er deres pensionstillæg, det drejer sig om. Derfor bliver det 17 mio. kr. Det er i vores interesse, at der ikke indgår noget om familieydelse, hvilket er det, som Domstolen eventuelt efterfølgende vil kunne sige.

Socialministeren svarede Jakob Ellemann-Jensen, at hvis Domstolen finder ud af, at tingene skal være anderledes end det, Rådet nu bliver enige om, vil Kommissionen være forpligtet til at foreslå en ny aftale, som derefter skal behandles.

Hun var enig med Lene Espersen i, at det er politikerne, der skal definere, hvad der ligger i aftalen – ikke EU-Domstolen. Aftalen om fri bevægelighed er indgået i 1964, og det er i vor interesse at få afklaret, hvad den indebærer.

Merete Riisager kunne ikke støtte regeringens forhandlingsoplæg, idet Liberal Alliance går ind for, at der skal være fri bevægelighed, men der skal ikke være åbne offentlige kasser.

Den fungerende formand, Pia Adelsteen, konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet kun Liberal Alliance havde ytret sig imod det.

3. Europa 2020-strategien og den nye europæiske styring

a) Evaluering af det andet europæiske semester og den tematiske overvågning af beskæftigelses- og socialpolitikkerne

- *Politisk drøftelse*
 - *Godkendelse af bidragene fra Beskæftigelseskomitéen og Komitéen for Social Beskyttelse*
- Rådsmøde 3188 – bilag 1 (samlenotat side 14)

b) (Evt.) Principper for velfungerende arbejdsmarkeder

- *Godkendelse af EMCO's principper*
- Rådsmøde 3188 – bilag 1 (samlenotat side 14)

c) (Evt.) Overvågningsmekanisme for sociale beskyttelsessystemers ydeevne

- *Godkendelse af rapporten fra Komitéen for Social Beskyttelse*
- Rådsmøde 3188 – bilag 1 (samlenotat side 14)

Beskæftigelsesministeren: Punkt 3 på dagsordenen vedrører Europa 2020 strategien. Underpunkterne 3a og 3 b hører under mit ressort.

EU 2020 strategien sætter jo en vigtig fælles ramme for beskæftigelsesindsatsen i hele EU.

Jeg vil gerne indledningsvis understrege – hvad jeg også gjorde i Folketingets Beskæftigelsesudvalg – at beskæftigelsespolitikken fastlægges nationalt, i Danmark af Folketinget. Det ændrer EU 2020 strategien ikke på. Beskæftigelsespolitik er et nationalt anliggende. Det er national kompetence. Men krisen har jo samtidig vist, at beskæftigelsespolitik – også på tværs af grænser – bliver stadig mere vigtig. Vi slås stadig væk med en grim arbejdsløshed mange steder. Derfor er det – synes jeg – helt oplagt og relevant at diskutere den, når ministrene mødes.

Jeg mener også, det er vigtigt at sige, at vi bliver nødt til at trække i samme retning, hvis vi skal sikre vækst og arbejdspladser fremadrettet i Europa. Vi har en gensidig interesse i, at de nationale arbejdsmarkeder fungerer og udvikler sig godt og dynamisk.

Der er ikke sanktioner tilknyttet 2020 strategien – som ved brug af f.eks. direktiver eller forordninger. Så må vi benytte andre måder at holde hinanden til ilden på. Det gøres med brug af beskæftigelsesretningslinjerne, de nationale reformprogrammer og henstillingerne til de enkelte lande, som Rådet selv vedtager.

Fra dansk side tager vi selvfølgelig det fælles arbejde alvorligt. Vi drøfter, som I ved, løbende behovet for reformer; hvordan vi kan sikre os, at flest muligt opnår adgang til arbejdsmarkedet og dermed kan bidrage aktivt. Vi synes også, det er vigtigt, at de andre europæiske lande gør det samme.

Derfor har vi støttet, at man i EU-samarbejdet fortsat udvikler redskaber og måder til at sikre, at landene er opmærksomme på behovet for forandringen inden for arbejdsmarkedspolitikken. Som jeg sagde det før, synes jeg, det er helt fornuftigt.

Punkt 3 (a og b) omhandler netop en fortsat styrkelse af overvågning af medlemslandenes gennemførelse af Europa 2020 strategien.

EPSCO-rådet bad ved årsskiftet beskæftigelseskomitéen – EMCO – om at styrke overvågningen af elementerne i det europæiske semester.

EMCO har på den baggrund gennemført en række tematiske reviews med baggrund i temaerne for de landespecifikke henstillinger for 2011.

På rådsmødet i næste uge vil EMCO-formanden præsentere forslag til to nye overvågningsredskaber: Dels et "scoreboard" og dels en række "principper for velfungerende arbejdsmarkeder".

De skal dels sikre, at vi kan holde øje med gennemførelsen af de enkelte medlemslandes forpligtelser, som de selv har fremlagt i deres nationale reformprogram, og som landene har modtaget i form af de landespecifikke henstillinger.

Man kan sige, at det er en form for tjekliste, så vi løbende kan holde øje med, hvordan det egentlig går med at få sikret en bedre beskæftigelse end den, vi har i dag. Det kan f.eks. handle om at mindske frafaldet i uddannelsessystemet. Det kan handle om at mindske løngabet mellem mænd og kvinder. Det kan handle om at mindske antallet af personer i de pågældende lande, der står uden for arbejdsstyrken og uden for arbejdsmarkedet.

Arbejdet med udvikling af disse overvågningsredskaber skal ses i lyset af, at der er medlemslande, der ikke hidtil har taget arbejdet seriøst nok. Der er selvfølgelig ikke tale om sanktioner, men der er tale om nye redskaber, der kan give et bedre overblik end det, vi har i dag.

Som jeg sagde før, synes jeg, vi fra dansk side skal støtte, at der er behov for fokus på beskæftigelse. Det er helt naturligt, at der i forbindelse med det er redskaber, så vi kan finde ud af, om det går, som det skal.

Derfor kan vi også støtte beskæftigelseskomitéens forslag til revision af eksisterende overvågningsredskaber og udvikling af nye, som de er opført i dokumenterne under dagsordenens punkt 3a og 3b.

Socialministeren: Punkt 3 om Europa 2020 strategien er som sagt delt mellem mig og beskæftigelsesministeren.

I lighed med komitéen for beskæftigelse har også komitéen for social beskyttelse afgivet en udtalelse om de hidtidige erfaringer med Europa 2020 strategien. Det hedder blandt i udtalelsen, at sociale emner er af stigende betydning i 2020 strategien, og at EPSCO-rådet har en nøglerolle heri.

Det erkendes, at den makroøkonomiske koordination på EU-niveau fylder mere og mere. Det er derfor vigtigt at forbedre samarbejdet om socialpolitikken med henblik på, at den kan bidrage til, at målene i 2020 strategien opnås.

Det er vigtigt at kunne måle resultater, og komiteen for social beskyttelse har derfor sammen med Kommissionen valgt at udvikle metoder til overvågning af udviklingen på det sociale område. Der er tale om et sæt nøgleindikatorer, der er egnet til at bedømme udviklingen inden for emnerne børnefattigdom og social eksklusion, pensioner og sundhed. Det har stor betydning for den gensidige erfaringsudveksling. Det er vigtige elementer i den åbne koordinationsmetode på det sociale område.

Alt dette bevirker, at vi bliver bedre til at forstå, hvordan socialpolitikken virker – ikke mindst i økonomiske krisetider – og det kan vi naturligvis kun hilse velkomment fra dansk side.

Hele diskussionen med beskæftigelsesministeren er refereret nedenfor under punkt 4 på rådsmødedagsordenen.

4. Rådskonklusioner om et jobrigt opsving og bedre muligheder for Europas unge

– *Vedtagelse af rådskonklusioner*

Rådsmøde 3188 – bilag 1 (samlenotat side 16)

Beskæftigelsesministeren: Derefter kommer vi til punkt 4. Det er ikke den længste dagsorden, man har set for et EPSCO-rådsmøde. Det bliver et kort møde. Punkt 4 på dagsordenen er et sæt rådskonklusioner om jobrig vækst og unges muligheder. Det må sige at være helt aktuelle emner.

Vi ved godt, at krisen – på tværs af grænser – har været hård, ikke mindst for de unge. Ligesom det er vigtigt, at vi i Danmark har fokus på ungdomsarbejdsløsheden, er det vigtigt, at vi har det overalt i det europæiske samarbejde.

De rådskonklusioner, der foreslås, har til formål at skabe øget fælles opmærksomhed om de problemer, vi står over for i Europa. Derigennem kan vi styrke vores samarbejde.

Derfor kan vi fra dansk side støtte de rådskonklusioner, der foreligger.

Lykke Friis gav beskæftigelsesministeren ret i, at ungdomsarbejdsløsheden er et aktuelt emne, og henviste til den store ungdomsarbejdsløshed i Spanien. Hun spurgte, om der var noget af det, der blev foreslået i rådskonklusionerne, som beskæftigelsesministeren mente, ville have en effekt.

Nikolaj Villumsen syntes, det lød godt, når beskæftigelsesministeren sagde, at EU ikke skal blande sig i arbejdsmarkedspolitikken og beskæftigelsespolitikken, men det er bare ikke det, der står. Der står: "Det slås fast, at beskæftigelsespolitik, økonomisk politik, social politik, uddannelsespolitik og udviklingspolitik kræver

en samlet tilgang og koordination på både nationalt og EU-niveau." Han spurgte, hvad det betyder for Danmark.

Nikolaj Villumsen forstod, at EMCO skal kigge på "principper for velfungerende arbejdsmarkeder", og spurgte, hvad der forstås ved et velfungerende arbejdsmarked, og om det kan rumme den danske model. Han mente ikke, bekymringerne var grebet ud af luften. Den måde, hvorpå man vil skabe jobs til de unge i Spanien, er ved at forringe deres muligheder og sikkerhed. Det mente han ikke skabte arbejdspladser. Ligesom de initiativer, EU har taget de seneste år, ikke har hjulpet Sydeuropa.

Han ville gerne vide, hvad konsekvenserne bliver for det danske arbejdsmarked.

Pia Adelsteen betegnede det som paradoksalt, at man siger, beskæftigelsespolitikken er et nationalt anliggende, samtidig med man siger, det er nødvendigt at trække i samme retning.

Hun ville gerne vide, om scoreboardet og principperne er noget, der reelt vil føre til noget, eller om de bare vil føre til mere bureaukrati.

Beskæftigelsesministeren erkendte i svaret til Lykke Friis, at noget af det var "lidt luftigt", men hun troede, det havde en effekt, når man i det europæiske samarbejde også diskuterer arbejdsmarkedspolitikken.

Man kan ikke se arbejdsmarkedspolitikken som et isoleret politikområde, sagde beskæftigelsesministeren til Nikolaj Villumsen. Den hænger nøje sammen med socialpolitikken, med den overordnede finanspolitik, med erhvervs politikken og med uddannelsespolitikken. Beskæftigelsespolitik er vigtig, for ingen kan noget, hvis vi ikke har et velfungerende arbejdsmarked.

Beskæftigelsesministeren pointerede, at hun ikke havde sagt, at EU ikke skulle blande sig i beskæftigelsespolitikken. Hun havde sagt, at beskæftigelsespolitik er national kompetence. Hun syntes, det var vigtigt at fastholde beskæftigelsespolitik som national kompetence, for det er Folketinget, der kender det danske arbejdsmarked bedst. Omvendt må man sige, at med det indre marked, er det helt relevant, at vi også på tværs af landgrænserne diskuterer, hvordan arbejdsmarkedet fungerer. Det er det i forhold til den aktuelle krisestyring, og det er det i forhold til bekæmpelse af social dumping. Hvis ikke vi er i stand til effektivt både på europæisk plan og på dansk plan at bekæmpe social dumping, er det en af de mest alvorlige trusler mod et velfungerende arbejdsmarked. Ellers hindrer vi solide danske virksomheders mulighed for at konkurrere, hvis de bliver undergravet af unfair konkurrence. Man kan tale om en gensidig politisk forpligtelse. Vi giver hinanden håndslag på, at arbejdsmarkedspolitikken spiller en central rolle også i forhold til krisehåndtering. Beskæftigelsesministeren mente ikke, der var noget, der indikerede, at vi var ved at nærme os spanske tilstande. I øvrigt gjorde hun opmærksom på, at de spareplaner, der nu lægges frem, lægges frem af den spanske regering. Det er rigtigt, at de skal ses i relation til, at man har et meget stort ønske om, at Det Europæiske Fællesskab er med til at hjælpe det pågældende land. Men det er den spanske regering og det spanske parlament, der beslutter, hvordan man skal håndtere situationen.

Beskæftigelsesministeren sagde til Pia Adelsteen, at hun ikke var sikker på, at der ville kunne påvises en direkte effekt af rådskonklusionerne, men hun var ikke i tvivl om, at et stadigt mere integreret samarbejde vil føre til en styrkelse af beskæftigelsessituationen i Europa – også selvom vi står i en svær krise.

Merete Riisager kunne være enig med beskæftigelsesministeren i, at der er tale om en "luftig" plan, men det er jo sådan, at noget, der har været luftigt, lige pludselig kan blive til virkelighed. Hun var også enig i, at tingene hænger sammen.

Liberal Alliance mener, det er vigtigt, at vi med hensyn til arbejdskraften har en høj mobilitet i Det Indre Marked, men er også meget opmærksom på, at vi i Danmark er særligt udsatte på grund af vores sociale ydelser. Derfor spurgte hun, om regeringen har planer om at undersøge, om der kommer et øget pres på de sociale ydelser i Danmark i forbindelse med krisen, altså om vi skal betale sociale ydelser til EU-borgere, som kommer her for at få arbejde.

Hun mindede om, at sidste gang, beskæftigelsesministeren var i Europaudvalget, lovede hun en definition af begrebet social dumping.

Nikolaj Villumsen troede, rigtig mange mennesker i Danmark vidste, hvad social dumping betød, idet de mærkede den i deres hverdag. Han spurgte, hvilke initiativer der ville blive taget på det kommende møde, som ville gøre noget ved den sociale dumping. Tværtimod mente han, det ville føre til social dumping, hvis man forringer vilkårene for de unge i Spanien, hvor der er en ungdomsarbejdsløshed på 51 pct. Det kommer til at ramme Danmark, fordi det vil presse lønningerne.

Nikolaj Villumsen gjorde opmærksom på, at Danmark i forbindelse med Det Europæiske Semester har en helt konkret henstilling fra EU på beskæftigelsesområdet, nemlig at vi skal øge det langsigtede arbejdsudbud. Det er derfor, vi gennemfører en førtids- og fleksreform. Hvis beskæftigelsespolitik er en fuldstændig national kompetence, vil det så være uden konsekvenser for Danmark, hvis vi ikke følger denne henstilling?

Den fungerende formand, Pia Adelsteen, gjorde opmærksom på, at social dumping ikke er på dagsordenen, men da beskæftigelsesministeren selv kom ind på den sociale dumping, er det fair, at der spørges til den.

Pia Adelsteen spurgte, om beskæftigelsesministerens pointering af, at hun ikke havde sagt, at EU ikke måtte blande sig i beskæftigelsespolitikken, skulle forstås sådan, at vi altid vil følge rådene, hvis man kommer med gode råd.

Det er ganske rigtigt, at den spanske regering selv har lagt nedskæringsplaner frem, men det skyldes, at Spanien ellers ikke får noget lån. Hvis den spanske regering ikke selv havde lagt nedskæringsplaner frem, var den blevet dikteret dem. Den har altså været presset til at lægge dem frem.

Beskæftigelsesministeren bekræftede at social dumping ikke direkte er på dagsordenen, men håndhævelsesdirektivet forhandles jo hele tiden, så ministre får lejlighed til at diskutere social dumping – i hvert fald når det kommer på dagsordenen i december måned.

Hun gjorde udvalget opmærksom på, at regeringen har nedsat et udvalgsarbejde i forbindelse med finansloven for 2012, og dette udvalg skal beskæftige sig med social dumping, så der vil komme nye informationer på området.

Hun sagde til Merete Riisager, at det fremgår af traktaten, at der er national kompetence hvad angår beskæftigelsespolitikken, så det vil kræve en traktatændring at ændre på det forhold. Beskæftigelsesministeren mente derfor ikke, der var tale om nogen glidebane.

NOT Sociale ydelser ligger noget uden for dagsordenen, men så vidt beskæftigelsesministeren huskede, er det ikke korrekt, at der er kommet markant flere udenlandske arbejdere til Danmark; hun mente faktisk, tallet var faldet. Men hun ville oversende et notat om sagen. Hun ville også prøve at finde tal for, hvad krisen har betydet for udbetaling af sociale ydelser.

Definitionen på social dumping er fremsendt umiddelbart efter sidste møde. Om man så er enig i definitionen, er en anden sag.

EU er optaget af at udvide arbejdsudbuddet, sagde beskæftigelsesministeren til Nikolaj Villumsen. Hun kunne ikke redegøre for, hvad der ville ske, hvis den danske regering ikke også var optaget af det, men lige nu sidder der en regering, som er optaget af at udvide arbejdsudbuddet. Det har været en integreret del af den økonomiske politik, der har været ført i Danmark siden anden verdenskrig – med stor succes. Her pegede beskæftigelsesministeren ikke mindst på, at en større andel af kvinderne var kommet ud på arbejdsmarkedet. Hun troede ikke, vi havde udtømt vores muligheder i den retning.

Henstillingerne er vedtaget af Rådet, og derfor er de politisk forpligtende. Der skal være gode argumenter for det, hvis man ikke vil følge henstillingerne. Men der findes ingen konkrete, materielle sanktioner.

Den fungerende formand, Pia Adelsteen, nævnte, at svaret vedrørende en definition af social dumping er tilgået udvalget den 2. juli som svar på (EUU alm. del) spørgsmål 117.

Merete Riisager havde også fundet frem til svaret, hvori beskæftigelsesministeren skriver: "For mig er social dumping i en dansk sammenhæng udtryk for, at løn- og arbejdsvilkår i bred forstand ligger under det sædvanlige danske niveau. Det kan f.eks. være i form af, at udenlandske lønmodtagere får løn- og arbejdsvilkår, som ligger under det sædvanlige danske niveau, og/eller at udenlandske virksomheder opererer i Danmark uden at iagttage danske love og regler, som f.eks. skattelovgivningen og arbejdsmiljølovgivningen." Det syntes hun ikke rigtig var noget svar, for så vidt hun forstod, var ideen med, at arbejdskraften kunne bevæge sig rundt i Europa, at man skulle udfordre hinanden, også på lønnen. Når beskæftigelsesministeren tager det med lønnen med, er det så fordi hun ønsker, at der skal være mindre bevægelse mellem landene? Når regeringen siger, at den vil begrænse social dumping, betyder det så, at den vil begrænse det, at folk rejser til et andet land og siger: "Jeg kan godt klare det for 5 kr. mindre"?

Den fungerende formand, Pia Adelsteen, sagde, at dette spørgsmål lå meget uden for dagsordenen, så hun ville foreslå, at Merete Riisager stillede det skriftligt.

Nikolaj Villumsen sagde, at en traktatændring jo ikke var utænkelig, og pegede i den forbindelse på, at den danske regering lige nu har nogle papirer liggende, hvor EU's præsident har fremsat nogle forslag – også om en fælles arbejdsmarkedspolitik – som kræver traktatændringer. Derfor spurgte han, om beskæftigelsesministeren vil arbejde for, at der bliver lavet en social protokol, der handler om social dumping. Han tilføjede, at hvis spørgsmålet falder fuldstændigt uden for dagsordenen, må man tage diskussionen ved en anden lejlighed.

Som han forstod det, kunne de EU-lande, som ikke fulgte henstillingerne få trukket i de penge, de får fra EU. Derfor kan det få en konsekvens, hvis man ikke følger henstillingerne – også på beskæftigelsespolitikens område.

Den fungerende formand, Pia Adelsteen, fandt, at spørgsmålet vedrørende traktatændringer faldt uden for dagsordenen.

Beskæftigelsesministeren mente også, man bevægede sig langt uden for dagsordenen. Hun anerkendte fuldt ud, at der var interesse for disse grundlæggende spørgsmål, men hun måtte henvise til ressortministeren, europaministeren, eller i tilfældet med traktatændringer til statsministeren.

5. Børns velfærd – Børnefattigdom

– Vedtagelse af rådskonklusioner

Rådsmøde 3188 – bilag 1 (samlenotat side 19)

Socialministeren: Dette punkt handler om rådskonklusioner om børnefattigdom og om børns trivsel.

Vi ved, at en fjerdedel af Europas børn og unge er i risiko for fattigdom og social eksklusion.

I rådskonklusionerne opfordres derfor til, at vi i Europa holder fast i at bekæmpe børnefattigdom og social eksklusion ikke mindst i lyset af den økonomiske krise.

For at finde ud af, hvordan det går, skal vi måle på det. Vi skal vi benytte de indikatorer, der er udviklet på europæisk plan, og vi skal også udvikle nye, når det er nødvendigt.

Dette skal naturligvis ske i respekt for den nationale kompetence over socialpolitikken og med hensyntagen til de nationale forskelle.

Kommissionen inviteres i rådskonklusionen til at vedtage en henstilling om børnefattigdom, og Komitéen for Social Beskyttelse inviteres til at fortsætte arbejdet med at forbedre EU-indikatorerne på området.

Endelig inviteres medlemsstaterne i rådskonklusionerne til at tage i betragtning, at forbedring af børns trivsel og sociale situation er en langsigtet investering i børns fremtid.

Jeg er rigtig glad for, at dette emne er på EU's dagsorden. Vi har i EU et omfattende samarbejde om økonomien, men dette skal naturligvis følges op af et samarbejde om den socialpolitiske situation, således at vi sikrer, at de dårligst stillede i EU får det bedre og ikke lider unødigt under krisen.

Derfor kan vi fra regeringens side tilslutte os disse rådskonklusioner.

Merete Riisager betegnede området som afsindig vigtigt, men havde sin tvivl om, hvorvidt det var EU, der skulle beskæftige sig med det. Hun bad socialministeren give eksempler på konkrete tiltag, man kunne gennemføre fra EU's side.

Nikolaj Villumsen syntes, det lød forfærdeligt, at en fjerdedel af EU's borgere under 18 år er i risiko for fattigdom, og spurgte, hvad regeringen konkret har tænkt sig at gøre ved det – både på dansk niveau og på EU-niveau. Han vidste fra besøg i Grækenland, at der var stor børnefattigdom, og at børn faldt om i skolen, fordi de ikke havde fået mad.

Socialministeren pointerede i svaret til Merete Riisager, at det er de enkelte medlemsstater, der har ansvaret for socialpolitikken, men det er klart, at vi skal blive bedre til at have fokus på, at der er mange børn, som lever under rigtig dårlige kår, fordi krisen har ramt Europa så hårdt, som den har. Der er ikke tale om konkrete politiske tiltag, for socialpolitikken er som sagt medlemsstaterne eget ansvar.

Hun svarede Nikolaj Villumsen, at i Danmark har regeringen indgået en fremragende finanslovsaftale, som bl.a. afskaffer starthjælpen og fjerner nogle af fattigdomsydelserne. Vi har allerede i dag set, at der er færre udsættelser, så indsatsen har rent faktisk gjort en forskel. Vi har ikke fattigdom på samme måde, som man har det i mange andre europæiske lande, men alligevel kan man godt være fattig i Danmark. Det giver ikke rigtig nogen mening at anvende medianindtægten i forbindelse med en definition af fattigdom i Danmark. Derfor har regeringen nedsat et fattigdomsudvalg, som skal se på, hvordan man kan definere fattigdom i den danske sammenhæng.

6. Forberedelse af det sociale trepartstopmøde,

– *Information fra formandskabet*

Rådsmøde 3188 – bilag 1 (samlenotat side 21)

Beskæftigelsesministeren nævnte ikke dette punkt.